

Bir Ölüyüm Şimdi

— sessiz gecem · 01 Nisan 2010

Bu yıldızsız bulutlu geceler,çıldırta insanı,
Bu can yakan ayrılık,bu yalnızlık,bu hüzün.
Bir afet sonrası paramparça,
Çökmesi yok mu gökkubbenin başımıza.

İşte o hüzne müptela olmuşluğumuz,
Uzunca bir yokluğun,çilenin değişmeyen,
Kadeh düşer elinden kırılır,dokusu ve büyü bozulur.
Sahillerden esen yel değil,garipsi yosun kokusu.

Koşarken peşinden yaşam sevincinin,
Bir an duraksar nefes alır o anda derin...derin.
Sonra öldüğünü hatırlar,
Selvisi yağmurlarla ıslanan gecelerin..

Nerdeler o sevenlerim,nerde o dostlar?
Hep hamasi davranıp o aldanişlarımız,
Nerdeler? sevgiyle baktığım sandığım gözler,
Şimdi avuçluyor ıslanmış yağmurdan çamursu eller.

Bir ölüyüm artık musalla taşında,
Kimi rahmet okur,tazimle başımda
Kimi lanet eder sessizce karşımda.
Gidişim dostlara veda,düşmanlarıma bayram olsun.

Yeter artık duymak istemiyorum ey hoca..!
Ne olur artık gömün beni sadık dost kara toprağa.

ve....

Sakın bişeyler yazmayın mezar taşıma.!